RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 229.310 van 25 november 2014
in de zaak A. 204.535 /IX-8183

In zake : Martine LEIRENS
woonplaats kiezend te 3060 Bertem
John Vanhaerenstraat 20
en bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ingrid Martens
kantoorhoudend te 9000 Gent
Gustaaf Callierlaan 291

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Financiën
die woonplaats kiest bij
de Rechtskundige Dienst
gevestigd te 1030 Brussel
North Galaxy
Koning Albert II-laan 33 bus 15

Tussenkomende partij :

Christian VLAEMINCK
wonende te 1740 Ternat
Terlindestraat 17
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 april 2012, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 15 februari 2012 waarbij Christian Vlaeminck wordt benoemd tot directeur bij de gewestelijke directie Leuven Invordering – district Leuven.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 221.158 van 24 oktober 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Christian Vlaeminck heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 5 december 2012.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lancksweerdt heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 september 2014.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Ingrid Martens, die verschijnt voor de verzoekende partij en attaché Selim Dedeli, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 6 juni 2007 verschijnt in het Belgisch Staatsblad de incompetitiestelling van een reeks betrekkingen in de klasse A3 waaraan de titel van directeur bij een fiscaal bestuur is verbonden in de buitendiensten van de administratie van de Directe Belastingen (sector Invordering) van de FOD Financiën.

Verzoekster, die als eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur verbonden is aan de Comptabiliteitsinspectie te Leuven, stelt zich onder meer kandidaat voor de vacante betrekking bij de gewestelijke directie Leuven Invordering – district Leuven.

De tussenkomende partij kandideert eveneens voor die betrekking. Bij koninklijk besluit van 22 juni 2009 wordt zij benoemd tot directeur bij een fiscaal bestuur in de betrekking vacant bij de gewestelijke directie Leuven Invordering – district Leuven.

Het door R. M. tegen dit benoemingsbesluit ingediend beroep tot nietigverklaring wordt ingewilligd bij arrest nr. 204.332 van 26 mei 2010. Het door verzoekster tegen dit benoemingsbesluit ingediend annulatieberoep wordt bij arrest nr. 211.391 van 21 februari 2011 van de Raad van State zonder voorwerp verklaard.

3.2. Verzoekster richt op 15 maart 2010 een brief aan de voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën waarin zij erop wijst dat, zo de benoemingsprocedure wordt hernomen, er rekening moet worden gehouden met de

grieven die zij aanvoert in haar annulatieberoep dat gericht is tegen het eerste benoemingsbesluit van 22 juni 2009.

3.3. In een nota van 4 juni 2010 stelt de administrateur-generaal a.i. van de Invordering aan de leden van het directiecomité van de FOD Financiën voor om de benoemingsprocedure te hernemen vanaf het onderzoek van de bezwaarschriften tegen het aanvankelijke benoemingsvoorstel aangezien de Raad van State van oordeel is dat niet afdoende is geantwoord op de concrete bezwaren die door R. M. werden aangevoerd in zijn bezwaarschrift. In zijn nota bespreekt de administrateur-generaal a.i. van de Invordering verder uitvoerig de bezwaarschriften.

3.4. Het directiecomité van de FOD Financiën bespreekt de bezwaarschriften op zijn vergadering van 11 juni 2010 en besluit met eenparigheid van stemmen dat de tussenkomende partij, als eerst gerangschikte kandidaat binnen de groep van de zeer geschikte kandidaten, niet wordt voorbijgestreefd wat geschiktheid, kennis en verdiensten betreft, door na haar gerangschikte kandidaten, waaronder verzoekster.

Dat nieuwe benoemingsvoorstel wordt aan verzoekster meegedeeld bij brief van 19 september 2010. Er wordt daarbij opnieuw de kans gegeven om een bezwaarschrift in te dienen.

3.5. Verzoekster dient op 1 oktober 2010 een uitvoerig bezwaarschrift in tegen het benoemingsvoorstel. Daarin argumenteert zij eerst uitgebreid waarom zij van mening is dat zij vóór de tussenkomende partij moet worden gerangschikt qua anciënniteit. Vervolgens geeft zij uitgebreid kritiek op de wijze waarop haar titels en verdiensten werden vergeleken met deze van de tussenkomende partij. Tevens vraagt zij om te worden gehoord.

3.6. Verzoekster wordt op 17 december 2010 gehoord door het directiecomité van de FOD Financiën. Tijdens de hoorzitting legt zij een pleitnota neer.

3.7. In een nota van 5 januari 2011 aan de leden van het directiecomité van de FOD Financiën bespreekt de administrateur-generaal a.i. van de Invordering de bezwaren van verzoekster als volgt:

> "1° inzake de rangschikkingsregels
> Zoals mevrouw Leirens zelf in haar bezwaarschrift omstandig weergeeft, gebeurt de rangschikking van de kandidaten volgens de bepalingen vervat in de bijlage II en artikel 11 van het organiek reglement, zoals deze laatst gewijzigd werden in het KB van 27 apri1 2007.
> Dit wil zeggen dat bij gelijke verdiensten de kandidaten worden gerangschikt op grond van hun klasseanciënniteit (zie artikel 11, 3°).
> In afwijking van artikel 11bis, tweede lid vermeldt kolom 2 van bijlage II uitdrukkelijk dat de kandidaat-directeurs moeten gerangschikt worden op basis van de klasseanciënniteit die ze als eerstaanwezend inspecteur-dienstchef bij een fiscaal bestuur hebben verworven, eventueel vermeerderd met de graadanciënniteit die ze als eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur hebben verworven, vanaf de datum waarop ze titularis waren van een betrekking waaraan de functie van dienstchef was verbonden (i. c. 1/8/1997 voor beide kandidaten).
> Bij gelijke klasseanciënniteit worden de kandidaten gerangschikt op grond van hun niveauanciënniteit (zie artikel 11, 5°). Zowel mevrouw Leirens als de heer Vlaeminck werden op datum van 1 januari 1988 benoemd in de graad van adjunct-controleur (hun laagste graad in het niveau A).
> Bij gelijke niveauanciënniteit worden de kandidaten gerangschikt op grond van hun niveauanciënniteit in het onmiddellijk lagere niveau van de te verlenen betrekking (zie artikel 11, 6°). Het is op dit punt dat de loopbaan van beide kandidaten verschilt: de heer Vlaeminck rangschikt zich hier op datum van 1 mei 1979, terwijl mevrouw Leirens pas rang inneemt op datum van 1 maart 1982.
> De rangschikkingregels - van kracht ingevolge het koninklijk besluit van 27 april 2007 - werden derhalve door de administratie correct op iedereen toegepast.
> De reden waarom enkel voor directeur bij een fiscaal bestuur afgeweken wordt van artikel 11bis, tweede lid, kan als volgt worden omschreven:
> In 2007 werd door de FOD Financiën beslist om de betrekkingen van gewestelijk directeur qua bevordering open te stellen voor de directeurs en de e.a. inspecteurs, dienstchef bij een fiscaal bestuur. De groep potentiële kandidaten werd verruimd waarbij de anciënniteit van ondergeschikt belang zou zijn. Overeenkomstig artikel 11bis van het organiek reglement omvat de klasseanciënniteit van de e.a. inspecteur - dienstchef bij een fiscaal bestuur de niveauanciënniteit sinds hun benoeming in deze titel (A23), en, indien zij

ambtshalve in deze titel werden benoemd, ook de graadanciënniteit als e.a. inspecteur bij een fiscaal bestuur (A22).
Voor de betrekkingen van directeur daarentegen heeft men bij de FOD Financiën in 2007 niets gewijzigd. De groep potentiële kandidaten voor een bevordering bleef beperkt tot de e.a. inspecteurs-dienstchef bij een fiscaal bestuur.
Vóór 2007 werden de kandidaten gerangschikt op grond van hun graadanciënniteit. Op dat ogenblik bestond er slechts één graad, met name e.a. inspecteur bij een fiscaal bestuur. Deze kon wel worden bevorderd in de weddenschaal 10S3, al dan niet in een betrekking waaraan de functie van dienstchef was verbonden. Alleen deze laatste categorie werd geïntegreerd in een betrekking van de klasse A2 waaraan de titel is verbonden van e.a. inspecteur, dienstchef bij een fiscaal bestuur (A23).
Daar waar men in het verleden slechts een graad had van e.a. inspecteur bij een fiscaal bestuur, hebben we met ingang van 1 december 2004 twee titels, met name die van e.a. inspecteur bij een fiscaal bestuur en die van e.a. inspecteur-dienstchef bij een fiscaal bestuur.
Zoals hoger vermeld, werd er voor de bevordering tot directeur geopteerd om enkel de klasseanciënniteit van e.a. inspecteur, dienstchef in aanmerking te nemen, verhoogd met de graadanciënniteit verworven vanaf het ogenblik dat men titularis was van een gelokaliseerde betrekking van e.a. inspecteur bij een fiscaal bestuur waaraan de functie van dienstchef is verbonden.

2° <u>inzake haar geschiktheid</u>

a) Betrokkene stelt dat uit het onderzoek van de kandidaturen blijkt dat de Administratie van Inning en de Invordering eenvoudigweg de rangschikking van artikel 11 heeft gevolgd bij haar voorstel tot benoeming van 22 januari 2009.
Het Directiecomité heeft in haar nota van 30 november 2007 reeds omstandig uitgelegd dat de kandidaten in onderhavig dossier werden gerangschikt volgens de artikelen 11 en 14 van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 tot vaststelling van het organiek reglement van de FOD Financiën; dat de rangschikking van de kandidaten volgens anciënniteit, kan beïnvloed worden door de mate waarin ze beschikken over de vereiste competenties om een functie van directeur naar behoren uit te kunnen oefenen.
Met het oog op de vaststelling van deze competenties werden de verschillende kandidaten beoordeeld aan de hand van drie criteria met name, het verloop van de administratieve loopbaan, de generieke- en de technische competenties waarvan de kandidaten blijk geven in de uitoefening van hun functie. Op grond van deze drie criteria werden de kandidaten ondergebracht in een van de volgende categorieën: de zeer geschikte kandidaten, de geschikte kandidaten en de minder geschikte kandidaten.
Zowel mevrouw Leirens als de heer Vlaeminck werden ingevolge dit vergelijkend onderzoek ondergebracht in de groep van de zeer geschikte kandidaten. Beide kandidaten konden op het ogenblik van dat onderzoek terugblikken op een verdienstelijke carrière; zij beschikken zonder twijfel over de nodige capaciteiten en zijn beiden voldoende ambitieus en voldoende gedreven om hun carrière bij de Administratie van de Inning en de

Invordering verder uit te bouwen.
Binnen de groep van de zeer geschikte kandidaten werd de rangschikking vastgesteld overeenkomstig de bepalingen vervat in het artikel 11 van het organiek reglement aangezien het Directiecomité van oordeel was dat de voorgestelde kandidaat binnen de groep van de zeer geschikte kandidaten niet werd voorbijgestreefd op basis van titels en verdiensten.
b) Volgens mevrouw Leirens zou ik in mijn nota van 4 juni 2010 er ten onrechte van uit gaan dat zij enkel een overzicht heeft gegeven van haar gehele loopbaan om op die manier aan te tonen dat zij over de nodige competenties beschikt om de functie van directeur uit te oefenen.
Dit is niet het geval. Zoals hierboven vermeld, rangschikken de heer Vlaeminck en mevrouw Leirens zich beiden in de groep van de zeer geschikte kandidaten. Binnen de groep van de zeer geschikte kandidaten rangschikt mevrouw Leirens zich overeenkomstig de bepalingen vervat in het artikel 11 van het organiek reglement na de heer Vlaeminck. Maar mijn nota van 4 juni 2010 stopt hier niet. In deze nota wordt eveneens nagegaan of de heer Vlaeminck, de eerst gerangschikte binnen de groep van de zeer geschikte kandidaten, niet wordt voorbijgestreefd wat geschiktheid, kennis en verdiensten betreft, door na hem gerangschikte kandidaten, met name door mevrouw Leirens. Het is in dit kader dat er in mijn nota van 4 juni 2010 een licht voorbehoud wordt geformuleerd ten opzichte van mevrouw Leirens. Ik citeer:

‘Bovendien kan er in hoofde van mevrouw Leirens een licht voorbehoud worden gemaakt op het vlak van haar sociale en communicatieve vaardigheden. De interne communicatie op de werkvloer verloopt minder vlot omdat mevrouw Leirens soms impulsief reageert op bepaalde situaties. Hierdoor legt ze een hypotheek op het werken in 'vertrouwen' en de nood aan 'solidariteit' tussen de kantoren en collega's. Dit terwijl ze in haar functie juist als katalysator van de eerstelijnsproblematiek een belangrijke rol te vervullen heeft.

Haar houding t.o.v. bepaalde conflictsituaties en haar mindere vermogen tot toegevingsbereidheid, vormen een rem op goede samenwerkingsvormen in de toekomst.

De heer Vlaeminck daarentegen slaagt er beter in een consensus te bereiken tussen de betrokken kantoren en hun personeelsleden. Hij zoekt het conflict niet op doch zal eerder gefundeerd en gemotiveerd inspelen op de situatie, zwakke en sterke punten aantonen en op die manier het conflict ontmijnen of in een juiste context plaatsen.

Bovendien kan niet worden voorbijgegaan aan de grotere kennis van de heer Vlaeminck op het vlak van het informaticasysteem ICPC. Dit betekent een niet te onderschatten pluspunt in het structureren van bepaalde doelstellingen en de bijhorende werkmethodiek, zodat de ondergeschikte diensten op de meest efficiënte wijze kunnen werken.’
c) Het oorspronkelijk bezwaarschrift dat mevrouw Leirens heeft ingediend op 6 februari 2009 werd afgewezen door het Directiecomité en deze beslissing werd haar betekend op 15 juli 2009. Deze betekening zou echter onvolledig zijn geweest. Betrokkene suggereert dat dit met voorbedachten rade zou gebeurd zijn en dat dit tot gevolg had dat zij haar bezwaarschrift niet

voldoende kon onderbouwen.
Bij nader onderzoek is gebleken dat de betekening destijds onvolledig was in de zin dat er in het uittreksel van mijn nota van 7 mei 2009 aan het Directiecomité wordt verwezen naar een punt 2, B., 2e en dat de inhoud van de tekst met betrekking tot die verwijzing niet is mee betekend.
Betrokkene heeft deze onvolledigheid destijds niet gemeld aan het Directiecomité zodat deze laatste niet bij machte was de betreffende 'onvolledigheid' recht te zetten.
Bovendien heeft mevrouw Leirens ondertussen kennis genomen van het ontbrekende deel van de betekende nota via een andere kandidaat aan wie de inhoud van de uiteenzetting over de heer Vlaeminck wel werd betekend
Het opgeworpen bezwaar is dus ondertussen zonder voorwerp geworden.
Bovendien vestig ik er de aandacht op dat het hier een louter materiële vergissing betreft. Aangezien het hier mijn nota betreft van 7 mei 2009 die de ingediende bezwaarschriften behandelt en die pas op 15 juli 2009 werd betekend aan betrokkene, is het logisch dat mevrouw Leirens op het ogenblik waarop zij bezwaar aantekent (6 februari 2009) en later door het Directiecomité wordt gehoord (19 mei 2009), niet in kennis was gesteld van deze nota!
d) Bij inzage van het administratief dossier op de griffie van de Raad van State heeft mevrouw Leirens vastgesteld dat titelblad 3.3 ‘elementen uit het persoonlijk dossier’ (dienststaat) verschillend is van het blanco document ontvangen bij inzage in het persoonlijk dossier.
Het betreft hier een louter intern voorbereidend werkdocument. Op dit werkdocument wordt een korte samenvatting van de inhoud weergegeven, zonder verdere toevoegingen. Bovendien is de inhoud van de werkdocumenten wel identiek. Betrokkene beschikte dus wel over alle elementen om haar bezwaarschrift te onderbouwen.
Volgens mevrouw Leirens zou de inhoud van het persoonlijk dossier onvolledig, twijfelachtig en onjuist zijn. Reeds in mijn nota van 4 juni 2010 word benadrukt dat, hoewel positieve en negatieve inschrijvingen op de individuele fiche integraal deel uitmaken van het postulatiedossier van elke kandidaat, de negatieve inschrijving op de individuele fiche in hoofde van mevrouw Leirens van geen doorslaggevend belang was bij de afweging van haar titels en verdiensten in vergelijking met deze van de heer Vlaeminck. Getuigen hiervan, haar rangschikking in de groep van de zeer geschikte kandidaten. Aan het uitdrukkelijk verzoek van betrokkene om destijds deze ongunstige inschrijving op haar individuele fiche te schrappen, kon echter geen gunstig gevolg worden gegeven omdat er geen enkele bezwaarprocedure was voorzien inzake ongunstige inschrijvingen.
e) Mevrouw Leirens stelt dat er geen evaluatie van haar verdiensten mag gebeuren waarbij feiten in aanmerking worden genomen die dateren van NA 1 juni 2007. Dit is de datum waarop alle benoemingsvoorwaarden moesten vervuld zijn zoals dit werd vermeld in de oorspronkelijke dienstorder van 6 juni 2007. Zij vraagt derhalve geen rekening te houden met het geactualiseerd verslag van de […] gewestelijk directeur, noch met mijn nota aan het Directiecomité van 4 juni 2010 waarin ik de elementen die door de [gewestelijk directeur] werden naar voor gebracht, heb overgenomen.

Bovendien vraagt betrokkene het geactualiseerde verslag van de gewestelijke directeur uit haar persoonlijk dossier te weren.
Zoals hierboven reeds omstandig weergegeven (zie voorafgaande opmerking) diende de procedure te worden hernomen vanaf het ogenblik van de vastgestelde onregelmatigheid, dus met name vanaf de behandeling van de bezwaarschriften.
Volgens een constante rechtspraak van de Raad van State moet de vergelijking van titels en verdiensten steunen op recente gegevens (arresten Spruyt, nr. 39.554 van 2 juni 1992 en Rage, nr. 111.483 van 14 oktober 2002) en mag rekening gehouden worden met alle thans gekende feiten, dus ook feiten daterend NA de datum waarop alle benoemingsvoorwaarden moeten vervuld zijn, in casu feiten daterend NA 1 juni 2007.
Om met kennis van zaken te kunnen beslissen, werd op 12 februari 2010 aan de gewestelijke directeur (hiërarchische meerdere van mevrouw Leirens) gevraagd de door betrokkene aangehaalde argumenten in haar bezwaarschrift te onderzoeken. Dit werd eveneens gevraagd voor de andere kandidaten.
De gewestelijke directeur heeft de argumenten slechts onderzocht en heeft gemeend één en ander in de juiste historiek of context te moeten plaatsen.
Aan verzoek van betrokkene kan dus geen gunstig gevolg gegeven worden.
f) Niettegenstaande het verzoek van mevrouw Leirens om geen rekening te houden met de elementen uit het geactualiseerd verslag van de [gewestelijk directeur] dat als basis heeft gediend van mijn nota van 4 juni 2010, wenst betrokkene deze toch zeer uitgebreid te weerleggen.
Inzake haar weinig lovend beleid van het samenwerkingsproject Leuven 6.
Het verslag van 26 oktober 2006 van mevrouw Leirens aan haar hiërarchische meerdere inzake het samenwerkingsproject Leuven 6 bevestigt in grote lijnen de betuttelende houding die zij aanneemt ten opzichte van haar medewerkers. Zij slaagt er onvoldoende in afstand te houden en de dagdagelijkse organisatie van haar kantoren over te laten aan haar ontvangers en dit ondanks het herhaaldelijk verzoek van de gewestelijke directeur om zich aan de kerntaak van haar ambt te houden (verificatie, controle en verlenen van bijstand) en zich niet in de plaats te stellen van de ontvangers. Mevrouw Leirens moet trachten zich meer te profileren als coach, waarbij zij haar eigen ego op de achtergrond houdt en de creativiteit van de medewerkers stimuleert.
Getoetst aan de actualiteit blijkt dat mevrouw Leirens tot op heden nog steeds een directe en nadrukkelijke werkstijl hanteert. De houding en de opdrachten van mevrouw Leirens worden door de medewerkers stilzwijgend aanvaard ten einde oplaaiende en nutteloze discussies te vermijden. Het is nochtans belangrijk om de medewerkers in hun waardigheid te laten bij het uitzetten van de operationele beleidslijnen. Van een ongedwongen en aangename samenwerking zoals mevrouw Leirens beweert, is er dan ook geen sprake.
Op directiekernen en andere vergaderingen slaagt mevrouw Leirens er nochtans in zich als geïnteresseerd, luisterbereid, gedocumenteerd en communicatief te manifesteren. Indien zij er in zou slagen diezelfde eigenschappen te integreren in haar relaties met medewerkers en collega's,

zou dit de interne relaties en communicatie op de werkvloer zeker ten goede komen en zouden conflictsituaties in de toekomst kunnen worden vermeden.
Kortom, los van het feit dat mevrouw Leirens alle nodige competenties in zich draagt om een leidinggevende rol te spelen in het management van onze administratie, vormen haar impulsieve reacties een euvel dat ze dringend onder controle moet krijgen om niet meer onderhuidse reacties tegen zich op te stapelen bij zowel haar medewerkers als haar collega's.
De heer Vlaeminck daarentegen slaagt er in bepaalde spanningsvelden te ontmijnen door op elk verzoek of signaal van de ontvangers (vooral ‘consultatie’ bij afwezigheid van mevrouw Leirens) positief te ageren of onmiddellijk de nuttige netwerkcontacten te activeren om tot een snelle oplossing te komen. Bij doorverwijzing naar de inspecteur comptabiliteit als eerste onmiddellijke chef blijkt soms een ‘drempelvrees’ te bestaan.
Inzake het optreden van de heer Vlaeminck ten opzichte van mevrouw Z, medewerkster van belcel Leuven.
Dit incident kadert in de persoonlijke levenssfeer. De opmerking gemaakt door de heer Vlaeminck aan mevrouw Z. was niet bedoeld om openbaar te worden gemaakt.
Het incident terzake is onmiddellijk meegedeeld door de heer Vlaeminck aan de heer gewestelijk directeur. Deze laatste heeft persoonlijk vastgesteld dat de opmerking terecht was. De heer Vlaeminck heeft om reden van respect voor de persoonlijke levenssfeer geopteerd om enkel de gewestelijk directeur te informeren omtrent het incident. Als mevrouw Z. zelf kiest om bij bepaalde mensen verhaal te zoeken, dan zorgt zij zelf voor ‘publicatie’ waar het de bedoeling was van de heer Vlaeminck haar de gelegenheid te geven discreet in te gaan op zijn opmerkingen.
Sedert de tussenkomst van de heer Vlaeminck houdt mevrouw Z rekening met de gemaakte opmerking en op regelmatige tijdstippen (maandelijks) herinnert de gewestelijk directeur haar discreet aan het feit dat zij thans, naast de werkzaamheden voor de belcel (waarin zij trouwens geïsoleerd werkte omdat haar collega's om ‘dwingende’ redenen verkozen vanuit hun eigen kantoor te werken), slechts binnen het kantoor Leuven 4 kan blijven werken indien er geen ‘persoonlijke’ klachten worden geuit door haar collega's.
Inzake de aanduiding door de heer Vlaeminck van de heer X als vervanger voor de werkzaamheden inzake bedrijfsvoorheffing (BV)
De taakomschrijving van de heer X is niet simpel. Zijn loopbaanhistoriek toont aan dat hij op tal van diensten werkzaam is geweest en steeds zonder de gewenste efficiëntie. Ook al heeft hij niveau A, zijn prestaties zijn niet altijd evenwaardig eraan. Vandaar zijn toewijzing aan ‘Leuven 6’ waar hij bijstand verleent in allerlei werkzaamheden.
Gelet op de dreiging van verlies van kennis betreffende BV op de kantoren (nakende opruststelling van de betrokken medewerker) heeft de gewestelijke directeur de heer Vlaeminck opgedragen een voorstel uit te brengen betreffende de kennisoverdracht. De keuze viel op de heer X, ambtenaar van niveau A.
De nieuwe werkmethodiek betreffende de lijst 274W waarin zowel belcel als kantoor preventief ageren om de oplegging van boete wegens laattijdige

betaling te vermijden en het kaderen van de inkohieringen met boete in de invorderingsstrategie (risico doelgroep), vereisen de inzet van een medewerker die zowel innings- als invorderingsprocedures beheerst. Bijgevolg werd de heer X opgedragen zich de materie van BV eigen te maken, zowel wat het beheer ervan betreft als de invorderingswerkzaamheden voor de inkohieringen met boete. Noch de ontvangers, noch de inspecteur comptabiliteit waren op dat moment op de hoogte van de nakende wijzigingen betreffende de 'invorderingsstrategie' en de werkmethodiek voor de lijst 274W. Hun reactie is dus deels te verklaren door het proactief inspelen op de gewijzigde situatie door de gewestelijke directeur terwijl de communicatie ervan nog niet op gang was gebracht.
De gewestelijke directeur heeft in de loop van augustus 2010 een vergadering gehouden met de betrokken medewerkers. Ook de heer X werd toen door de gewestelijke directeur geïnformeerd evenals mevrouw Leirens. Op haar vraag om die beslissing te herzien heeft de gewestelijke directeur uiteengezet dat, met het oog op de verdere ontwikkeling van de 'nieuwe invorderingsstrategie', de genomen optie de meest optimale was.
Volgens mevrouw Leirens brengt de heer X eigenlijk niet veel terecht van de bijkomende werkzaamheden inzake BV terwijl de heer X het tegendeel beweert.
Daarom zal de prestatiemeting voor hem systematisch worden uitgevoerd betreffende de invorderingswerkzaamheden BV.
Brief d.d. 15 maart 2010 aan de Voorzitter van het Directiecomité waarbij mevrouw Leirens hem inlicht over de manier van handelen van de heer Vlaeminck m.b.t. het nazicht van het jaarverslag van 2009 met weinig gefundeerde opmerkingen en insinuaties -terwijl hij hiervoor eigenlijk niet meer bevoegd was- maar ook over zijn intermenselijke relaties en het gebrek aan communicatie en dialoog.
Het welles-nietes spelletje in verband met de opmerkingen opgenomen in de rapportering '383-405- 406' doorspekt met niet ter zake dienende opmerkingen, toont enkel aan dat de werkrelatie tussen mevrouw Leirens en de heer Vlaeminck niet optimaal is.
In het kader van een bijzondere opdracht werd de heer Vlaeminck opgedragen de verslaggeving terzake verder te verzorgen voor de periode waarin hij de hogere functie van directeur uitoefende. Dit om reden dat de inspecteurs comptabiliteit tot einde februari de tijd hebben hun rapportering af te werken voor het vorige kalenderjaar.
Mevrouw Leirens misbruikt in deze de wijze van rapportering. In plaats van objectief te antwoorden op de gestelde vragen of opmerkingen, kan ze niet nalaten de persoonlijke toer op te gaan in een intern 'officieus' document, waarschijnlijk in de hoop een kettingreactie op gang te brengen.
Ikzelf noch de gewestelijk directeur is ingegaan op de aldus gemaakte opmerkingen. Ook de heer Vlaeminck heeft zich bewust gedistantieerd en heeft niet gereageerd.
Deze toestand zal waarschijnlijk nog aanslepen tot een definitieve beslissing kan genomen worden betreffende de benoeming van de districtsdirecteur te Leuven.
Inzake de uiting van de gewestelijke directeur 'De heer Vlaeminck heeft zijn

spraakvaardigheid op vandaag ontwikkeld tot een klaar en duidelijk taalgebruik, zonder overbodige franjes'
Op de vergadering met de ontvangers (6/10/2009) heeft de heer Vlaeminck de geautomatiseerde verwerking '62B' (behandeling teruggaven) ten behoeve van de kantoren zeer bevattelijk gepresenteerd én besproken. Deze presentatie heeft op de aanwezigen indruk gemaakt en wat meer was: de effectiviteit van de behandeling '62B' was dezelfde maand nog waarneembaar binnen de directie Leuven.
C. CONCLUSIE
Na de verdiensten en competenties van de betrokken kandidaten opnieuw grondig te hebben geanalyseerd en te hebben vergeleken en rekening houdende met wat voorafgaat en met de elementen uit het schriftelijke bezwaarschrift van mevrouw Leirens alsook met de elementen uit haar uiteenzetting tijdens haar auditie, meen ik te kunnen besluiten dat de heer Vlaeminck, als eerste gerangschikte binnen de groep van de zeer geschikte kandidaten, niet wordt voorbijgestreefd wat geschiktheid, kennis en verdiensten betreft, door na hem gerangschikte kandidaten. Ik handhaaf dan ook mijn oorspronkelijk uitgebracht benoemingsvoorstel in hoofde van de heer Vlaeminck."

3.8. Op de vergadering van 21 januari 2011 beslist het directiecomité van de FOD Financiën met eenparigheid van stemmen dat het door verzoekster ingediende bezwaarschrift geen nieuwe elementen toevoegt aan het dossier, dat de nota's aan het directiecomité van 4 juni 2010 en 5 januari 2011 hun draagkracht behouden, dat het bezwaarschrift wordt verworpen en dat het uitgebrachte benoemingsvoorstel wordt behouden. Dit wordt bij brief van 21 februari 2011 aan verzoekster meegedeeld.

3.9. Bij koninklijk besluit van 15 februari 2012 wordt de tussenkomende partij benoemd tot directeur bij een fiscaal bestuur (klasse A3) met als standplaats de gewestelijke directie Leuven Invordering – district Leuven.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Het eerste middel is afgeleid uit de schending van artikel 11 van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 'tot vaststelling van het organiek reglement van de Federale Overheidsdienst Financiën en van de bijzondere bepalingen die er voorzien in de uitvoering van het statuut van het rijkspersoneel' (hierna: het organiek reglement). Volgens verzoekster is de rangschikking van de kandidaten naar klasse-anciënniteit niet correct gebeurd en had zij op basis van haar anciënniteit vóór de tussenkomende partij moeten worden gerangschikt.

Zij voert aan dat de overheid er ten onrechte van is uitgegaan dat haar klasse-anciënniteit gelijk zou zijn aan deze van de tussenkomende partij. Volgens verzoekster begon haar klasse-anciënniteit immers al te lopen vanaf 1 januari 1988 terwijl deze van de tussenkomende partij pas op 1 mei 1989 is beginnen te lopen aangezien zij pas dan tot de graad van ontvanger A werd benoemd. Uit artikel 19, tweede lid, van het koninklijk besluit van 27 april 2007 'houdende diverse bepalingen tot uitvoering van het koninklijk besluit van 4 augustus 2004 betreffende de loopbaan van niveau A van het Rijkspersoneel en houdende sommige wijzigingen met betrekking tot de loopbaan in de niveaus B, C en D bij de Federale Overheidsdienst Financiën en bij de Pensioendienst voor de Overheidssector', gelezen in samenhang met artikel 3, § 4, van het koninklijk besluit van 6 juli 1997 'tot wijziging van het koninklijk besluit van 13 augustus 1990 tot vaststelling van de bezoldigingsregeling van het personeel van het Ministerie van Financiën', volgt dat de graadanciënniteit die de tussenkomende partij verwierf als ontvanger B, niet in aanmerking mag worden genomen voor de klasse-anciënniteit in de klasse A2, waartoe de functie behoort van eerstaanwezend inspecteur-dienstchef, waarin zij beiden waren benoemd op datum waarop de benoemingsvoorwaarden vervuld dienden te worden.

Hoewel de bijlage II bij het organiek reglement een afwijkende regeling voor de rangschikking bevat wanneer het een bevordering tot directeur bij een fiscaal bestuur betreft, houdt die regeling echter geen rekening met het feit dat er in de Invordering ontvangkantoren A en ontvangkantoren B bestonden. De in de reglementering opgenomen afwijkende rangschikkingsbepalingen die gelden voor de kandidaten voor een benoeming in de graad van directeur bij een fiscaal bestuur, zijn in elk geval strijdig met de beginselen van behoorlijk bestuur en met het beginsel van de gelijke toegang tot het openbaar ambt.

5. In haar memorie van wederantwoord benadrukt verzoekster dat de anciënniteitsrangschikking in de voorliggende benoemingsprocedure wel degelijk bepalend is geweest.

Verzoekster vestigt de aandacht nogmaals op de voorwaarden die de verwerende partij zelf bij aanvang van de benoemingsprocedure heeft vastgelegd en zij verwijst naar de notulen 2007-17 van de vergadering van het directiecomité van 7 december 2007. Daarin wordt onder meer vermeld dat binnen elk van de groepen kandidaten (zeer geschikt, geschikt of minder geschikt) de rangschikking vastgesteld blijft overeenkomstig de bepalingen vervat in artikel 11.

Ook in de nota van 30 november 2007 van de administratie van de Invordering die aan de basis van de betwiste benoeming ligt, staat vermeld, aldus verzoekster, dat onverminderd het advies van het directiecomité en de beslissing van de benoemende overheid, voorrang wordt verleend aan de best gerangschikte kandidaat volgens anciënniteit binnen de groep van zeer geschikte kandidaten. In die nota wordt ook verduidelijkt dat met toepassing van artikel 14 van het organiek reglement de vereiste competenties van de kandidaten werden onderzocht op basis van drie criteria. In functie van de aanwezigheid van de vereiste capaciteiten zijn de kandidaten geëvalueerd en gerangschikt in drie categorieën. Dit betekent concreet dat, voor de kandidaten die niet in de groep van de zeer geschikte kandidaten werden ingedeeld, de rangschikking op basis van hun anciënniteit werd beïnvloed in de mate dat zij, bij niet-toepassing van artikel 14

van het organiek reglement, zich anders vóór een kandidaat uit de zeer geschikte groep zouden hebben gerangschikt. Vermits verzoekster in de groep van de zeer geschikte kandidaten werd ingedeeld, werd haar rangschikking op basis van haar anciënniteit beïnvloed. Na deze oefening wordt de rangschikking binnen de groep van zeer geschikte kandidaten vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 11 van het organiek reglement, waarbij voorrang wordt verleend aan de best gerangschikte kandidaat volgens anciënniteit.

Daarnaast werpt verzoekster op dat bij de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de vacante betrekkingen van directeur bij een fiscaal bestuur, artikel 14 van het organiek reglement niet wordt vermeld.

Ten slotte verwijst verzoekster wat de rangschikkingsregels betreft, naar haar verzoekschrift en voegt zij nog een aantal zaken toe. Zij wijst op artikel 11, 3°, van het organiek reglement waarin wordt bepaald dat bij gelijke verdiensten de kandidaten worden gerangschikt op grond van hun klasse-anciënniteit. Verzoekster stelt dat zij meer klasse-anciënniteit heeft dan de tussenkomende partij en argumenteert dit aan de hand van een technische toelichting.

6.1. In haar laatste memorie repliceert verzoekster op het auditoraatsverslag volgens hetwelk uit niets blijkt dat de anciënniteits-rangschikking een belangrijk of determinerend criterium zou zijn in het met reden omkleed advies van het directiecomité. Zij stelt ook dat nergens uit blijkt dat de vergelijking van de titels en verdiensten als belangrijkste criterium in aanmerking moet worden genomen.

Zij wijst erop dat bij het benoemingsvoorstel van 22 januari 2009 een tabel werd gevoegd met de rangschikking volgens anciënniteit (artikel 11 van het organiek reglement) en geen rangschikking ingevolge de gezamenlijke toepassing van de artikelen 11 en 14, § 1, van het organiek reglement. Volgens haar heeft de benoemende overheid integendeel zelf de voorwaarden en de volgorde

van toepassing van de artikelen 11 en 14, § 1, bepaald waarbij minstens evenveel gewicht werd toegekend aan de anciënniteit als aan de vergelijking van titels en verdiensten. Zij benadrukt dat uit het geheel van het administratief dossier niet *ipso facto* kan worden afgeleid dat aan de vergelijking van titels en verdiensten meer gewicht werd toegekend.

6.2. Wat het later ingewonnen advies van de gewestelijk directeur betreft, is verzoekster van oordeel dat zo de verwerende partij het nodig vond om later nog een advies in te winnen, zij op grond van doorslaggevende argumenten de kandidaten opnieuw diende te beoordelen en hen zo nodig in te delen in een andere groep, wat niet is gebeurd. Verzoekster wijst er daarbij op dat de beoordeling van communicatieve eigenschappen wordt vermeld in artikel 14, § 1, van het organiek reglement op basis waarvan de kandidaten in verschillende groepen zijn ingedeeld.

Beoordeling

7.1. Verzoekster betoogt in essentie dat de anciënniteit zoals die voortvloeit uit artikel 11 van het organiek reglement, in aanmerking diende te worden genomen eenmaal de kandidaten op grond van artikel 14 van hetzelfde reglement in groepen waren gerangschikt, *in casu* wat verzoekster en de tussenkomende partij betreft, in de groep "zeer geschikt". Daarnaast voert zij aan dat de anciënniteitsregeling verkeerd is toegepast. Volgens haar had zij op basis van haar anciënniteit in de groep "zeer geschikt" vóór de tussenkomende partij moeten worden gerangschikt.

7.2. Zoals de verwerende partij terecht aanvoert, is de benoeming tot directeur bij een fiscaal bestuur een benoeming naar keuze, zoals volgt uit de artikelen 11 en 14 van het organiek reglement.

7.3. Artikel 11 van het organiek reglement luidt als volgt:

> "Welke ook de modaliteiten zijn voor de toekenning van betrekkingen, worden de kandidaten, behalve hetgeen voorzien is in bijlage V,

gerangschikt in de volgende orde van voorrang:

1° de ambtenaar die behoort tot de groep van kandidaten met het kleinste volgnummer dat voorkomt in kolom 1 van de bijlagen I en II;

2° bij gelijke of bij gebrek aan rangschikking overeenkomstig 1°, de best gerangschikte ambtenaar overeenkomstig de andere bepalingen opgenomen in de kolommen 1 en 2 van dezelfde bijlagen;

3° bij gelijke of bij gebreke aan rangschikking overeenkomstig 1° en 2°, de ambtenaar met de grootste klasseanciënniteit en/of graadanciënniteit ;

4° . . . . . .

5° bij gelijke klasseanciënniteit en/of graadanciënniteit, de ambtenaar met de grootste niveauanciënniteit;

6° bij gelijke niveauanciënniteit, de ambtenaar met de grootste niveauanciënniteit in het onmiddellijk lagere niveau van de te verlenen betrekking. Voor de ambtenaren van niveau B(80) wordt de niveauanciënniteit verworven in niveau C samengeteld met de niveauanciënniteit verworven in niveau D;

7° bij gelijke niveauanciënniteit bedoeld in 6°, de ambtenaar met de grootste dienstanciënniteit;

8° bij gelijke dienstanciënniteit, de oudste ambtenaar."

Artikel 14, § 1, van het organiek reglement luidt als volgt:

"Voor de bevorderingen, de veranderingen van vakklasse en de mutaties in het niveau A, die afhankelijk zijn van een vacante betrekking, doet de toepassing van de artikelen 11 en 13 geen afbreuk aan de bepalingen van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel, die betrekking hebben op het gemotiveerd advies van het Directiecomité en op de beslissing van de overheid die benoemt.

Voor de toekenning van de betrekkingen waaraan de titel van gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur of voorzitter van een aankoopcomité is verbonden, heeft het gemotiveerd advies van het directiecomité ook betrekking op de volgende competenties van de kandidaten:

technische vaardigheden;
specifieke kennis;
leidinggeven;
het motiveren en coachen van personeel;
verantwoordelijkheidszin en integriteit;
strategisch en analytisch denken;
communicatieve vaardigheden;
kwaliteits- en resultaatgericht zijn;
vermogen om diensten te organiseren en hun werking te coördineren."

7.4. Uit voornoemd artikel 14, § 1, blijkt dat voor de bevorderingen in het niveau A zoals te dezen, de toepassing van het geciteerde artikel 11 "geen afbreuk [doet] aan de bepalingen van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939

betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel, die betrekking hebben op het gemotiveerd advies van het Directiecomité en op de beslissing van de overheid die benoemt". Luidens artikel 23 van dit besluit wordt "[d]e bevordering binnen het niveau A die afhankelijk is van het vacant zijn van een betrekking, […] toegekend na met redenen omkleed advies van het directiecomité".

Wil men aan artikel 14, § 1, van het organiek reglement een zinvolle toepassing geven, dan kan die bepaling niet anders worden uitgelegd dan dat het aan het directiecomité toestaat om bij het formuleren van zijn "met redenen omkleed advies" af te wijken van de rangschikkingsregeling vervat in onder meer artikel 11 van organiek reglement. Hoewel de anciënniteit een criterium is voor de rangschikking van kandidaten, mag het directiecomité bij het afwegen van de titels en verdiensten, oog hebben voor andere criteria dan de anciënniteit en aan die andere criteria een zwaarder gewicht geven.

7.5. Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij in eerste instantie de geschiktheid van de kandidaten heeft onderzocht en hen op grond van het resultaat van dat onderzoek heeft gerangschikt in drie groepen: "zeer geschikt", "geschikt" en "minder geschikt". Verzoekster werd, net zoals de tussenkomende partij, gerangschikt in de groep "zeer geschikt". Daartoe was haar anciënniteit van geen belang.

Binnen elk van deze groepen is dan een rangschikking opgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 11 van het organiek reglement, dit is volgens anciënniteit. Bij deze rangschikking is de tussenkomende partij gerangschikt voor verzoekster.

In eerste instantie werd het voorstel om de tussenkomende partij te benoemen, gemotiveerd door haar geschiktheid en door het feit dat zij qua geschiktheid niet werd voorbijgegaan door inzake klasse-anciënniteit na haar gerangschikte kandidaten. Daaruit zou kunnen worden afgeleid dat de

anciënniteitsrangschikking wel degelijk heeft meegespeeld. Verzoekster vergist zich echter dat de anciënniteitsrangschikking te dezen bepalend is geweest. Immers blijkt uit de nota van 5 januari 2011 dat de verwerende partij wel degelijk tot een vergelijking van titels en verdiensten van verzoekster en de tussenkomende partij is overgegaan en dat zij de tussenkomende partij wat geschiktheid, kennis en verdiensten betreft, duidelijk hoger rangschikt dan verzoekster.

In zijn nota van 5 januari 2011, met verwijzing naar zijn nota van 4 juni 2010, wijst de administrateur-generaal a.i. overheen meerdere bladzijden naar onder meer het licht voorbehoud ten opzichte van de kandidatuur van verzoekster op het vlak van haar sociale en communicatieve vaardigheden, voorbehoud dat niet bestaat ten aanzien van de tussenkomende partij. Zo wordt in hoofde van verzoekster erop gewezen dat bij haar de interne communicatie op de werkvloer minder vlot verloopt omdat zij soms impulsief reageert op bepaalde situaties alsook op haar houding ten overstaan van bepaalde conflictsituaties en haar minder vermogen tot toegevingsbereidheid welke een rem vormen op goede samenwerkingsvormen in de toekomst. Wat de tussenkomende partij betreft, wordt in de voormelde nota vermeld dat zij er beter in slaagt een consensus te bereiken tussen de betrokken kantoren en hun personeelsleden, zij het conflict niet opzoekt maar eerder gefundeerd en gemotiveerd zal inspelen op de situatie, zwakke en sterke punten zal aantonen en op die manier het conflict ontmijnen of in een juiste context plaatsen.

In diezelfde nota wordt tevens gewezen op de grotere kennis van de tussenkomende partij op het vlak van informatica, wat volgens de administrateur-generaal a.i. een niet te onderschatten pluspunt is in het structureren van bepaalde doelstellingen en de bijbehorende werkmethodiek, zodat de ondergeschikte diensten op de meest efficiënte wijze kunnen werken.

Daargelaten de vraag of de verwerende partij bij het bepalen van verzoeksters anciënniteit zich heeft vergist – zoals verzoekster omstandig poogt aan te tonen, blijkt duidelijk uit het geheel van het administratief dossier en in het

bijzonder uit de nota van 5 januari 2011 dat de benoemende overheid een vergelijking heeft gemaakt van de titels en verdiensten tussen verzoekster en de tussenkomende partij en dat deze in het voordeel van deze laatste is uitgevallen omdat de titels en verdiensten van de tussenkomende partij zwaarder hebben gewogen dan deze van verzoekster. Er kan derhalve worden besloten dat de anciënniteitsrangschikking niet bepalend is geweest bij de benoeming van de tussenkomende partij. Verzoekster heeft dan ook geen belang bij het middel.

8. Gelet op wat voorafgaat kan het aangevoerde middel niet tot de nietigverklaring leiden.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

9.1. Het tweede middel is afgeleid uit de schending van de verplichting tot vergelijking van de titels en verdiensten, van het beginsel van de gelijke toegang tot de openbare ambten vervat in artikel 10 van de Grondwet, van artikel 23 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 ‘betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel’ en van artikel 14 van het organiek reglement.

Verzoekster is van oordeel dat er geen behoorlijke vergelijking is gemaakt van haar titels en verdiensten met deze van de tussenkomende partij.

9.2. Zij stelt vooreerst dat de procedure had moeten worden overgedaan vanaf het initiële onderzoek van de kandidaturen in plaats van vanaf het onderzoek van de bezwaarschriften. Dit is volgens haar zo omdat het directiecomité verzoeksters oorspronkelijk bezwaarschrift reeds een eerste maal had afgewezen op 15 juli 2009 onder verwijzing naar de nota van de administrateur-generaal a.i. van 7 mei 2009. In die nota stelt deze laatste dat er geen vergelijking van de titels en verdiensten is gebeurd terwijl hij in zijn nota van

4 juni 2010 waarmee de procedure werd hernomen, stelt dat de titels en verdiensten wel werden vergeleken.

9.3. Verzoekster betoogt verder dat er in de nota's van de administrateur-generaal a.i. aan het directiecomité tot tweemaal toe ten onrechte wordt vermeld dat verzoekster enkel een overzicht van haar loopbaan heeft gegeven om haar geschiktheid aan te tonen. Zij gaf echter niet alleen een opsomming van elementen die zij in haar kandidatuur heeft vermeld en die volgens haar een volledig overzicht geven van haar loopbaan, van de verschillende aspecten van haar organisatorische, technische en invorderingscapaciteiten alsook van haar leidinggevende competenties, maar tevens stelde zij de leidinggevende capaciteiten van de tussenkomende partij in vraag. Er is evenwel niet ingegaan op haar argumenten.

9.4. Verzoekster klaagt ook aan dat de verwerende partij op 17 februari 2010 aan de gewestelijk directeur vroeg om de argumenten uit haar bezwaarschrift van 6 februari 2009 te onderzoeken en meent dat deze zijn bevoegdheid te buiten is gegaan door in zijn nieuw advies van 23 maart 2010 zelf een vergelijking van de titels en verdiensten te maken van haarzelf en van de tussenkomende partij. Volgens haar is enkel het directiecomité daartoe bevoegd. Daarbij beoordeelt de gewestelijk directeur de tussenkomende partij vanaf diens toewijzing aan de gewestelijke directie Leuven en beoordeelt dus diens verdiensten inzake de uitvoering van haar functie van directeur terwijl die benoeming werd vernietigd en er dus met de in die functie opgedane ervaring geen rekening mag worden gehouden. Anderzijds beoordeelt hij verzoeksters verdiensten vanaf haar benoeming te Leuven – comptabiliteitsinspectie, maar handelt hij enkel over het samenwerkingsproject Leuven 6, waarover het laatste rapport al dateert van 2006. Volgens haar vermocht de gewestelijk directeur wel zijn eerder in het kader van deze benoemingsprocedure uitgebracht advies van 12 oktober 2007 te actualiseren, maar mocht hij niet teruggrijpen naar adviezen van vóór die datum.

9.5. Volgens verzoekster trekt de administrateur-generaal a.i. de sociale en communicatieve vaardigheden van haar in twijfel, op basis van het advies van de gewestelijk directeur, en spreekt die over impulsieve reacties van verzoekster op bepaalde conflictsituaties zonder dat hij evenwel melding maakt van concrete feiten of vaststellingen. Uit de lezing van de adviezen van haar vroegere hiërarchische meerderen blijkt volgens verzoekster evenwel dat er haar voorheen daarover nooit een opmerking is gemaakt. Zij verklaart dat de samenwerking met de andere ontvangkantoren uit haar inspectie wel goed verloopt en dat er een ongedwongen en aangename samenwerking bestaat. Volgens haar stelt de gewestelijk directeur haar met opzet in een slecht daglicht bij de administrateur-generaal a.i. met kritiek die niet met concrete elementen is onderbouwd. Wat de administrateur-generaal a.i. dan over de tussenkomende partij vermeldt, is overgenomen uit het verslag van de gewestelijk directeur.

Daarbij wordt de grotere kennis van de tussenkomende partij op het vlak van het informaticasysteem ICPC aangehaald, terwijl uit het profiel van de functie blijkt dat een uitgebreide ICT-kennis geen essentiële vereiste is en dat inzake de vormingsactiviteiten en informaticatoepassingen door de directeur een beroep kan worden gedaan op gespecialiseerde ambtenaren. Verzoekster vermeldt dat zijzelf ook heeft deelgenomen aan verschillende informaticacursussen en alzo haar kennis op dat vlak up-to-date heeft gehouden en een meer dan degelijke kennis heeft van het reeds meer dan vijftien jaar bestaande ICPC-systeem.

9.6. Verzoekster betoogt verder dat er bij de gegevens uit haar persoonlijk dossier geen melding werd gemaakt van vier positieve inschrijvingen terwijl er anders wel rekening werd gehouden met een negatieve inschrijving die haar ten onrechte werd toegekend en waarvan de verwerende partij de schrapping weigerde en haar vroeger reeds werd verzekerd dat zij er geen enkel nadeel zou van lijden. Volgens de administrateur-generaal a.i. was die inschrijving van geen doorslaggevend belang bij de beoordeling van haar verdiensten, maar dit duidt er volgens haar op dat er initieel wel rekening mee was gehouden. Terwijl het positief advies met betrekking tot haar technische competenties tot één zin wordt herleid,

wordt er wel veel aandacht besteed aan het enige negatieve punt uit het advies van de gewestelijk directeur, namelijk haar gebrek aan sociale en communicatieve vaardigheden wat niet overeenkomt met de werkelijkheid.

9.7. Verzoekster wijst er ook op dat de gewestelijk directeur in zijn aanvullend verslag voor de bespreking van haar verdiensten teruggrijpt naar adviezen uit 2002 en 2007. In dat geval zou er ook in hoofde van de tussenkomende partij moeten worden teruggegrepen naar de beoordelingen vanaf 2002, die door haar toenmalige gewestelijk directeurs te Gent en te Antwerpen zijn uitgebracht.

Verzoekster stelt verder dat de kritiek die de administrateur-generaal a.i. heeft gegeven op de wijze waarop zij is tussengekomen in het project Leuven 6 er blijk van geeft dat hij zich de ernst van de functie van de verzoekster niet realiseert. Zij vindt dat de uitspraak van de administrateur-generaal a.i., namelijk dat zij haar ego op de achtergrond moet houden en dat de opdrachten die zij geeft door haar medewerkers stilzwijgend worden aanvaard teneinde oplaaiende discussies te vermijden, getuigt van minachting en afkeuring. Ze zijn bijzonder beledigend en getuigen van een gebrek aan respect, temeer daar ze niet zijn gestaafd met concrete feiten. Het is volgens haar niet zo dat zij zich op de directiekernen anders zou gedragen dan op de werkvloer. Het is ook een verkeerde lezing van het advies van de gewestelijk directeur te stellen, zoals de administrateur-generaal a.i. doet in zijn nota van 5 januari 2011, dat er drempelvrees bestaat bij de medewerkers om problemen aan te kaarten bij de comptabiliteitsinspecteur. Verzoekster benadrukt dat zij dit heeft afgetoetst bij haar medewerkers en dat daaruit is gebleken dat er van drempelvrees absoluut geen sprake is.

Zij merkt verder op dat het voorval met Z. aangeeft dat de tussenkomende partij getuigt van weinig tact en beleefdheid en een gebrek aan interne communicatie en dat dit gedrag het advies dat de gewestelijk directeur te Antwerpen op 4 juli 2007 uitbracht over de tussenkomende partij bevestigt. Deze

stelde namelijk dat de tussenkomende partij weinig begrip kon opbrengen voor andermans fouten of gebrek aan inzet, wat al tot conflicten aanleiding gaf.

Het is volgens verzoekster ook onjuist dat de aanwijzing door de tussenkomende partij van X. voor de werkzaamheden inzake bedrijfsvoorheffing gebeurde op vraag van de gewestelijk directeur.

Zij klaagt aan dat de gewestelijk directeur de tussenkomende partij nog verder liet functioneren als directeur na de schorsing van diens benoeming door de Raad van State en vooraleer zij in de hogere functie van directeur was aangesteld.

9.8. Verzoekster geeft ook kritiek op de bewering van de administrateur-generaal a.i. dat de tussenkomende partij haar spraakvaardigheid heeft ontwikkeld zoals zou blijken uit een presentatie die zij gaf op 6 oktober 2009, die indruk zou hebben gemaakt op de aanwezige ontvangers en die zou hebben geleid tot een stijging van de kwaliteit van het werk. Volgens verzoekster konden de aanwezigen echter al na vijf minuten niet meer volgen en was de latere stijging van de rendabiliteit van het werk niet te danken aan de gegeven presentatie maar aan de uitleg over de nieuwe werkwijze die dezelfde dag door de centrale diensten naar alle kantoren was verzonden.

9.9. Ten slotte voert verzoekster aan dat ten onrechte wordt gesteld dat de twee overplaatsingen bij ordemaatregel waarvan de tussenkomende partij het voorwerp was niet aan haar gedrag te wijten waren. Zij stelt vast dat er zowel te Gent als te Antwerpen conflicten zijn ontstaan die tot haar overplaatsing hebben geleid.

10.1. In haar memorie van wederantwoord betoogt verzoekster dat haar bezwaren niet op afdoende wijze werden beantwoord. Zij heeft moeten vaststellen dat, hoewel het directiecomité niet verplicht is op al haar argumenten te antwoorden, het directiecomité dikwijls niet ten gronde of naast de kwestie heeft

geantwoord op haar argumenten, dat enkel op die argumenten wordt gerepliceerd die voor haar nefast zijn en dat de argumenten die in haar voordeel zouden kunnen spelen, niet aan bod zijn gekomen.

10.2. Daarnaast benadrukt verzoekster dat noch bij de beoordeling en vergelijking van de kandidaten, noch bij het eerste onderzoek van het bezwaarschrift van 6 februari 2009 haar communicatieve en sociale vaardigheden in vraag werden gesteld. Zij doet nog gelden dat het blijkbaar veel moeite vergt de positieve elementen in de actualisering op te nemen en zij somt een aantal van die positieve elementen op. In het nieuwe advies voor het benoemingsvoorstel werden voor verzoekster alleen de negatieve feiten uitgediept terwijl voor de tussenkomende partij alleen de positieve elementen werden benadrukt.

Verzoekster wijst erop dat het oordeel van de administrateur-generaal a.i. betreffende de sociale en communicatieve eigenschappen van verzoekster niet is gesteund op concrete feiten en vaststellingen door te verwijzen naar het project Leuven 6. Noch de gewestelijk directeur, noch de administrateur-generaal a.i. hebben zelf vaststellingen gedaan of concrete feiten vastgesteld waartegen zij zijn opgetreden. De gewestelijk directeur te Leuven is de enige meerdere die een voorbehoud maakt voor de sociale en communicatieve vaardigheden van verzoekster, hetgeen door al de vorige meerderen in hun adviezen wordt tegengesproken.

10.3. Verzoekster wijst in haar memorie van wederantwoord ook op het objectief gegeven dat de tussenkomende partij, van wie de gewestelijk directeur in zijn advies stelt dat zij er beter dan verzoekster in slaagt om een consensus te bereiken en het conflict niet opzoekt, tot tweemaal toe werd overgeplaatst bij wijze van ordemaatregel, precies omwille van geëscaleerde conflicten met meerdere personen.

10.4. Wat de ICT-kennis van de tussenkomende partij betreft die wordt aangehaald als pluspunt en criterium waarmee rekening wordt gehouden,

vraagt verzoekster zich af waarom haar pluspunten en bijzondere geschiktheden nergens worden vermeld. Nochtans heeft verzoekster op dit punt ook verdiensten.

10.5. Ten slotte komt verzoekster, op grond van een eigen beoordeling aan de hand van drie criteria tot de conclusie dat:

- zij uitstekend functioneert in haar huidige functie en bij communicatie wordt "uitstekend" aangekruist, terwijl aan de tussenkomende partij weinig begrip wordt aangewreven hetgeen aanleiding geeft tot conflicten;
- bij de generieke competenties bij het vermogen tot communiceren "aanwezig" wordt vermeld voor haar, en "geen" voor de tussenkomende partij;
- alle elementen die betrekking hebben op het verloop van de administratieve loopbaan gunstiger zijn voor haar.

11. In haar laatste memorie beoogt verzoekster aan te tonen dat de verwerende partij niet in alle redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat zij over minder capaciteiten beschikt dan de tussenkomende partij op het vlak van sociale en communicatieve vaardigheden.

Zo wijst zij erop dat ingevolge het initieel onderzoek van de kandidaturen haar sociale en communicatieve vaardigheden niet in vraag zijn gesteld en zij werd ingedeeld in de categorie van zeer geschikte kandidaten, alsook dat in de "1e afwijzing van het bezwaarschrift van 6 februari 2009 […] hierover geen beletsel werd geformuleerd". Volgens haar was er ook geen enkele aanleiding de adviezen uit een vorige benoemingsprocedure te hernemen vermits de verwerende partij hiermee steeds rekening had kunnen houden bij de initiële beoordeling van verzoekster.

Indien in het verleden (in 2002 en 2007) de gewestelijk directeur een voorbehoud zou hebben gemaakt voor de sociale en communicatieve vaardigheden, lijkt het voor verzoekster niet aannemelijk dat hij hiertegen niet zou zijn opgetreden en evenmin heeft hij haar op eventuele tekortkomingen terzake gewezen. Volgens haar kan dan ook dat negatieve feit niet worden gestaafd en mist

het elke feitelijke grondslag en is het veeleer gestoeld op subjectieve en bevoordeelde uitlatingen.

Niettegenstaande dat alles heeft de administrateur-generaal a.i. het niet onderbouwd advies van de gewestelijk directeur overgenomen in zijn nota's van 4 juni 2010 en 5 januari 2011 en heeft dit, aldus verzoekster, een belangrijke rol gespeeld bij het benoemingsvoorstel.

Beoordeling

12. Verzoekster neemt als standpunt in dat de procedure vanaf een vroeger stadium had moeten worden hernomen, namelijk vanaf het initiële onderzoek van de kandidaturen en niet vanaf het onderzoek van de bezwaarschriften. Dat standpunt kan niet worden bijgevallen.

Het dragende motief voor de vernietiging van de eerdere benoeming van de tussenkomende partij bij arrest nr. 204.332 van 26 mei 2010, gelezen in samenhang met arrest nr. 199.592 van 18 januari 2010, is dat er door het directiecomité onvoldoende werd geantwoord op de argumenten die de verzoeker R. M. in die zaak in zijn bezwaarschrift had laten gelden. De verwerende partij vermocht de procedure over te doen vanaf het punt waarop ze volgens het vernietigingsarrest is misgelopen, te weten vanaf de behandeling van de ingediende bezwaarschriften, wat *in casu* ook is gebeurd, zoals blijkt uit de nota van 4 juni 2010 van de administrateur-generaal a.i. van de Invordering gericht aan het directiecomité.

13.1. In het kader van zijn wettigheidcontrole op de vergelijking van titels en verdiensten valt het de Raad van State niet toe om zijn beoordeling over de titels en verdiensten van de kandidaten in de plaats te stellen van die van de benoemende overheid. De Raad kan enkel nagaan of de benoemende overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoedheid naar behoren heeft uitgeoefend, namelijk of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft

beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen en aldus het gelijkheidsbeginsel heeft geëerbiedigd.

Verzoekster voert een uitgebreid betoog vol feitelijke gegevens om aan te tonen dat aan de tussenkomende partij bijzondere geschiktheden worden toegeschreven terwijl zij in werkelijkheid niet over deze vaardigheden beschikt en dat haar geschiktheden groter zijn en zij dienvolgens beter beantwoordt aan de vereisten voor de te begeven functies. Voor zover zij hiermee beoogt de Raad van State uit te nodigen om de vergelijking van titels en verdiensten over te doen en zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de benoemende overheid, wijst de Raad van State erop dat, zoals hiervóór uiteengezet, zulks niet aan hem toevalt.

13.2. Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat er niet werd geantwoord op haar argumenten. In tegenstelling tot wat zij aanvoert, dient het directiecomité niet te antwoorden op elk door verzoekster in haar bezwaarschriften aangevoerd argument. Het volstaat dat het comité aangeeft waarom het van oordeel is zijn oorspronkelijk voorstel te moeten behouden.

Bovendien maakt lezing van de nota's van 4 juni 2010 en 5 januari 2011 duidelijk dat er op de meeste argumenten, ook op deze waarmee verzoekster de bekwaamheid van de tussenkomende partij probeerde af te zwakken, werd geantwoord. Het volstaat dat uit de door benoemende overheid gehanteerde motieven afdoende blijkt waarom de bezwaren van verzoekster niet worden bijgevallen.

13.3. Verzoekster betoogt dat er tot tweemaal toe in de nota's van de administrateur-generaal a.i. aan het directiecomité wordt gesteld dat verzoekster enkel een overzicht van haar loopbaan heeft gegeven om haar geschiktheid aan te tonen.

Wanneer men de nota van 4 juni 2010 analyseert leest men onder meer wat volgt:

> "In een tweede luik van haar verweerschrift houdt mevrouw Leirens er aan een overzicht te geven van haar gehele loopbaan om zo aan te tonen dat zij over alle nodige competenties beschikt om een functie van directeur uit te oefenen.
>
> Wij kunnen dit standpunt enkel bijtreden en wensen onder geen enkel beding afbreuk te doen aan de zeer verdienstelijke carrière van mevrouw Leirens".

Daarmee wordt, in tegenstelling tot wat verzoekster aanvoert, in de nota van 4 juni 2010 helemaal niet gezegd dat verzoekster enkel een overzicht heeft gegeven van haar gehele loopbaan om haar geschiktheid aan te tonen. Ook in de nota van 5 januari 2011 wordt nergens gesteld dat verzoekster enkel een overzicht heeft gegeven van haar gehele loopbaan om op die manier aan te tonen dat zij over de nodige competenties beschikt om de functie van directeur uit te oefenen.

13.4. Er kan aan de verwerende partij niet worden verweten dat zij de gewestelijk directeur om een nieuw advies heeft gevraagd. Dat advies werd uitgebracht op 23 maart 2010. Als de verwerende partij de wettelijk voorgeschreven adviezen heeft ingewonnen, belet niets haar om met het oog op een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing, nog andere adviezen in te winnen. Trouwens, in haar bezwaarschrift had verzoekster tal van feitelijkheden aangevoerd die het best door de gewestelijk directeur konden worden beantwoord vermits deze het meest vertrouwd was met het dagdagelijks reilen en zeilen van zijn diensten en met het gedrag van zijn medewerkers. Er is niets dat hem verhindert om zijn mening te geven over wie volgens hem de beste kandidaat is, wetende dat dit slechts een persoonlijke mening is die niet door het directiecomité dient te worden gevolgd. Aldus doet de gewestelijk directeur geenszins afbreuk aan de bevoegdheid van het directiecomité om op basis van een vergelijking van de kandidaten, die het uitvoert met inachtneming van al de bij haar aangebrachte elementen, de naar zijn oordeel beste kandidaat voor te dragen. Er valt evenmin in te zien waarom hij daarbij niet zou mogen teruggrijpen naar adviezen van vóór 2007. Trouwens steunt hij zich niet alleen daarop maar wijst hij ook op zijn geactualiseerde advies uit 2007. In het advies wordt niet specifiek verwezen naar

de ervaring die door de tussenkomende partij werd opgedaan in haar functie van directeur. Het gaat veeleer over de capaciteiten en kennis die zij heeft tentoongespreid sinds haar overgang naar de gewestelijke directie Leuven waar zij al werkzaam was vooraleer zij de eerste maal tot directeur werd benoemd.

13.5. Wat het oordeel van de administrateur-generaal a.i. betreft met betrekking tot de sociale en communicatieve vaardigheden van verzoekster, blijkt uit het administratief dossier dat dit oordeel wel degelijk is gesteund op concrete feiten en vaststellingen. Er wordt immers verwezen naar de begeleiding van het samenwerkingsproject Leuven 6, probleem dat door verzoekster zelf te berde is gebracht in haar bezwaarschriften. Vooral in haar relaties met medewerkers en collega's zouden de sociale en communicatieve vaardigheden van verzoekster niet optimaal zijn. Uit niets blijkt dat de gewestelijk directeur verzoekster met opzet in een slecht daglicht heeft willen stellen bij de administrateur-generaal. In het advies van de gewestelijk directeur wordt verzoekster geenszins uitsluitend negatief beoordeeld. Er wordt op gewezen dat verzoekster eraan werkt om bepaalde karaktereigenschappen in te tomen, en er wordt gesteld dat het feit dat verzoekster conflictsituaties niet uit de weg gaat ook zijn positieve kanten heeft. De gewestelijk directeur stelt dat zijn appreciatie blijft voor de prestaties die verzoekster leverde en dat verzoekster de nodige capaciteiten bezit voor de geambieerde functie.

13.6. Het feit dat er voor ICT-problemen een beroep kan worden gedaan op deskundigen, zoals verzoekster aanvoert, neemt niet weg dat kennis van ICT een pluspunt zou kunnen zijn bij de benoeming, temeer nu het werk in almaar grotere mate wordt geïnformatiseerd. Daarbij blijkt uit de kandidaatstelling van de tussenkomende partij dat zij aan de basis ligt van het ICPC-programma en dit door en door kent. Zelfs indien de taak van een directeur niet specifiek op informatica is gericht, kan niet worden gesteld dat rekening houden met de uitgebreide kennis van de tussenkomende partij ter zake, zoals die blijkt uit verschillende adviezen over de tussenkomende partij, een onredelijk criterium zou zijn.

13.7. Verzoekster hecht ook veel belang aan het feit dat er in een stuk van haar persoonlijk dossier melding wordt gemaakt van een negatieve inschrijving uit 1997. Uit een stuk dat zij zelf voorbrengt, blijkt evenwel dat er melding werd gemaakt van die inschrijving maar ook van de beslissing van de toenmalige directeur-generaal dat dit geen negatieve invloed zal hebben op haar verdere carrière. Overigens wordt er in geen enkel advies of enig ander stuk uit het benoemingsdossier naar verwezen. Er moet dan ook worden gesteld dat de bewering van de administrateur-generaal a.i. dat dit element van geen doorslaggevende invloed is geweest op de bestreden beslissing, als geloofwaardig overkomt.

In elk geval moet men vaststellen dat de negatieve inschrijving niet heeft belet dat verzoekster gerangschikt werd in de categorie van "zeer geschikte kandidaten". Als verzoekster niet benoemd werd, heeft dit veeleer te maken met bepaalde minpunten op het vlak van sociale en communicatieve vaardigheden. Het heeft niets te maken met die negatieve inschrijving. Bovendien kan worden vastgesteld dat in het administratief dossier ook de dienststaat van de tussenkomende partij is gevoegd waarin ook melding wordt gemaakt van een minpunt.

13.8. Verzoekster betoogt dat de uitspraak van de administrateur-generaal a.i. dat zij haar ego op de achtergrond moet houden en dat de opdrachten die zij geeft door haar medewerkers stilzwijgend worden aanvaard teneinde oplaaiende discussies te vermijden, getuigt van minachting en afkeuring, bijzonder beledigend is en getuigt van een gebrek aan respect.

Verzoekster kan daarin niet worden bijgevallen. Het behoort tot de taak van de oversten die een advies moeten uitbrengen of de kandidaten vergelijken, om daarbij de goede maar ook de minder goede kanten te belichten. Reeds in 2002 maakte de gewestelijk directeur te Leuven melding van verzoeksters uitbundig karakter en van het feit dat zij eraan werkte om dat in te tomen teneinde zich niet door impulsiviteit te laten leiden bij het nemen van haar beslissingen. In

2007 stelt hij vast dat haar gedrevenheid een groot pluspunt is maar tevens een handicap in de communicatie met de medewerkers die niet steeds opgezet zijn met verzoeksters uitgesproken mening. Hij stelt dat verzoekster nog steeds de conflictsituaties niet uit de weg gaat wat enerzijds positief is maar anderzijds het bereiken van oplossingen bemoeilijkt. Een soepeler ingesteldheid aangaande principiële benadering is wat soms ontbreekt. Dit is het enige minpunt naast een hele reeks positieve elementen. De administrateur-generaal a.i. stelt het enigszins anders maar het komt uiteindelijk op hetzelfde neer. Als onderdeel van een voor het overige positieve beoordeling kan dit in redelijkheid moeilijk als bijzonder beledigend en een gebrek aan respect worden aangezien.

13.9. Wat het voorval met Z. betreft, voert verzoekster aan dat dit aangeeft dat de tussenkomende partij getuigt van weinig tact en beleefdheid en een gebrek aan interne communicatie en dat dit gedrag het advies dat de gewestelijk directeur te Antwerpen op 4 juli 2007 uitbracht over de tussenkomende partij, bevestigt. Deze stelde namelijk dat de tussenkomende partij weinig begrip kon opbrengen voor andermans fouten of gebrek aan inzet wat al tot conflicten aanleiding gaf. Ook voert zij aan dat ten onrechte wordt gesteld dat de twee overplaatsingen bij ordemaatregel waarvan de tussenkomende partij het voorwerp was, niet aan haar gedrag te wijten waren. Zij stelt vast dat er zowel te Gent als te Antwerpen conflicten zijn ontstaan die tot haar overplaatsing hebben geleid. Alzo lijkt verzoekster aan te voeren dat ook het gedrag van de tussenkomende partij in het verleden al heeft geleid tot conflicten.

De Raad van State kan, zoals hiervóór vermeld, zelf de vergelijking van titels en verdiensten niet overdoen. Hij kan slechts een zogenaamde marginale controle uitoefenen op de vergelijking, wat wil zeggen dat hij enkel een onredelijke of onjuiste beoordeling kan sanctioneren. Noch het feit dat de tussenkomende partij in het verleden het voorwerp was van twee overplaatsingen, waarvan uit het dossier blijkt dat in elk geval de eerste geen overplaatsing bij ordemaatregel was maar wel gebeurde op verzoek van de tussenkomende partij zelf, zij het dan na een geëscaleerd conflict met verschillende

personen, noch het punctuele feit betreffende Z., volstaan om aan te tonen dat de algemene beoordeling die de gewestelijk directeur over de tussenkomende partij uitbracht, namelijk dat zij er beter (dan verzoekster) in slaagt een consensus te bereiken tussen de betrokken kantoren en hun personeelsleden, dat zij het conflict niet opzoekt doch veeleer gefundeerd en gemotiveerd zal inspelen op de situatie en het conflict ontmijnen of in een juiste context plaatsen, als onjuist of als een kennelijke appreciatiefout te bestempelen is.

13.10. Wat de reactie van verzoekster op de appreciatie over het optreden van de tussenkomende partij op de vergadering van 6 oktober 2009 betreft, moet worden vastgesteld dat verzoeksters opwerping niet volstaat om aan te tonen dat het een kennelijk onjuiste appreciatie van de administrateur-generaal a.i. betreft.

14. Het tweede middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

15.1. Het middel is afgeleid uit de schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

Vooreerst stelt verzoekster dat de tussenkomende partij nooit met haar heeft willen samenwerken maar haar van in het begin heeft geviseerd en zoveel als mogelijk heeft gedwarsboomd in het uitoefenen van haar ambt. Zij geeft daar verschillende voorbeelden van.

Daarnaast voert zij aan dat de gewestelijk directeur sinds de bekendmaking van de arresten waarbij de benoeming van de tussenkomende partij werd geschorst en vernietigd, openlijk achter zijn kandidaat is gaan staan en dat zij zich samen hebben gedistantieerd van verzoekster en dat hij alzo de gespannen

relaties heeft aangewakkerd. Bovendien laat hij de tussenkomende partij verder de taak van directeur uitoefenen niettegenstaande haar benoeming tot die functie alsook haar aanstelling in de hogere functie van directeur werden geschorst en nadien vernietigd. Zij geeft ten bewijze daarvan een aantal concrete voorbeelden.

Uit dat alles blijkt volgens haar dat zij wordt geviseerd, genegeerd en niet langer wordt betrokken bij de operationele leiding met de bedoeling haar carrière te ondermijnen en verdere negatieve adviezen te kunnen uitbrengen.

Zij meent dat er bijgevolg geen objectieve afweging van de geschiktheden en verdiensten van de kandidaten is gebeurd en dat het advies niet met de nodige sereniteit, objectiviteit en onpartijdigheid is opgesteld, minstens kan er daarover geredelijke twijfel bestaan. Zij stelt te kunnen bewijzen dat de gewestelijk directeur Invordering te Leuven zich tijd noch moeite bespaart om haar in een slecht daglicht te stellen en dat hij alle middelen aanwendt om te verhinderen dat zij de functie van directeur te Leuven zou kunnen uitoefenen. Daar de administrateur-generaal a.i. geacht moet worden hiervan op de hoogte te zijn, moest hij weten dat het advies van de gewestelijk directeur niet met de nodige sereniteit, objectiviteit en onpartijdigheid was opgesteld. Uit het dossier blijkt evenwel niet dat de administrateur-generaal a.i. of het directiecomité dat probleem heeft onderzocht. Er is aldus minstens een schijn gewekt dat er geen onpartijdige vergelijking van de titels en verdiensten is gebeurd.

15.2. In haar memorie van wederantwoord stelt verzoekster nog dat zij niet akkoord kan gaan met het standpunt dat het niet laakbaar is dat de gewestelijk directeur een voorkeur heeft voor de kandidaat die hij het meest geschikt acht om zijn directe medewerker te kunnen worden. Immers, in functie van de vacante betrekkingen vermeld in het dienstorder, kunnen de kandidaten een bevordering in een andere gewestelijke directie ambiëren en de hiërarchische meerdere van de kandidaat kan bijgevolg geen persoonlijke voorkeur laten blijken over wie hij de beste kandidaat vindt die eventueel in een andere directie zal worden benoemd. Hij

moet op een objectieve wijze, voor elk van de kandidaten onder zijn bevoegdheid, advies uitbrengen over hun geschiktheid, gesteund op correcte feitelijke gegevens en vaststellingen. Het advies van de gewestelijk directeur heeft een dermate belangrijke rol gespeeld bij de voordracht en de uiteindelijke benoeming dat de partijdigheid van deze gewestelijk directeur heeft doorgewerkt naar de uiteindelijke benoeming en geenszins werd geneutraliseerd door het directiecomité of de Koning.

Beoordeling

16.1. Verzoekster betoogt dat zij geviseerd wordt door de tussenkomende partij, dat de gewestelijk directeur Invordering te Leuven een onwerkbare en gespannen relatie tussen haarzelf en de tussenkomende partij in de hand werkt, en dat het advies van de gewestelijk directeur niet voldeed aan de vereisten van sereniteit, objectiviteit en onpartijdigheid.

16.2. Van de Raad van State kan niet worden verwacht dat hij de samenwerkingsrelatie tussen verzoekster en de tussenkomende partij beoordeelt. Hoe dan ook, het is niet de tussenkomende partij die titels en verdiensten diende te vergelijken, vermits zij kandidaat was voor de bestreden benoeming en ook benoemd werd.

De Raad van State kan wel nagaan of er concrete en verifieerbare gegevens zijn die aantonen dat het advies dat de gewestelijk directeur uitbracht in het kader van de benoemingsprocedure, aangetast is door een gebrek aan sereniteit, objectiviteit of onpartijdigheid. Uit de lezing van het advies van 23 maart 2010 blijkt evenwel niet dat de gewestelijk directeur zich partijdig zou hebben opgesteld in het nadeel van verzoekster. Er wordt weliswaar gewezen op bepaalde minpunten van verzoekster (vooral op communicatief vlak), doch het aanstippen van minpunten, hetgeen inherent is aan een beoordeling van kandidaten, bewijst niet dat er sprake is van partijdigheid. In het advies stelt de gewestelijk directeur ook dat zijn appreciatie voor de geleverde prestaties blijft en

dat verzoekster de nodige capaciteiten bezit voor de geambieerde functie. Men kan dan ook niet stellen dat het advies eenzijdig negatief is, en wel in die mate dat het zou getuigen van partijdigheid.

16.3. Het is niet abnormaal dat de gewestelijk directeur een voorkeur heeft voor de kandidaat die hij het meest geschikt acht om zijn meest directe medewerker te kunnen worden; daartoe dient juist het advies dat hij over de kandidaten geeft. De door verzoekster aangehaalde elementen lijken erop te wijzen dat de gewestelijk directeur de tussenkomende partij verder taken laat uitvoeren die op een staffunctie bij de gewestelijke directie wijzen. Dit op zich volstaat evenwel niet om te stellen dat de gewestelijk directeur zijn advies over verzoekster en over de tussenkomende partij niet op een voldoende serene en objectieve wijze zou hebben opgesteld. Bovendien gaat deze problematiek veeleer over het niet of gebrekkig uitvoeren van arresten van de Raad van State dan over een gebrekkige (partijdige) vergelijking van titels en verdiensten.

16.4. Verzoekster betoogt in de memorie van wederantwoord dat de kandidaten een bevordering in een andere gewestelijke directie kunnen ambiëren en de hiërarchische meerdere van de kandidaat bijgevolg dan geen persoonlijke voorkeur kan laten blijken over wie hij de beste kandidaat vindt die eventueel in een andere directie benoemd zal worden.

Dat argument overtuigt in het voorliggende geval niet, vermits het thans gaat om een benoeming tot de graad van directeur bij een fiscaal bestuur met als standplaats gewestelijke directie Leuven Invordering – district Leuven. In dat geval kan niet worden ingezien waarom de gewestelijk directeur Leuven geen advies zou mogen uitbrengen.

16.5. Ook in het advies van 5 januari 2011 staat niets te lezen dat erop wijst dat de administrateur-generaal a.i. van de Invordering duidelijk vooringenomen zou zijn in het nadeel van verzoekster. De administrateur-generaal a.i. wijst weliswaar op een aantal minpunten van verzoekster, doch het is inherent aan een

beoordeling van kandidaten dat rekening wordt gehouden met de positieve en de minder positieve elementen. Uit niets blijkt dat de administrateur-generaal a.i. van de Invordering zich bezondigde aan een volstrekt gebrek aan objectiviteit op de punten waar hij verzoekster wat minder gunstig beoordeelt. Integendeel wordt in het advies op meerdere plaatsen ook aangestipt dat verzoekster over positieve eigenschappen beschikt die haar geschikt maken voor de bestreden benoeming.

Er is echter meer. De uiteindelijke vergelijking en de voordracht is gedaan door het directiecomité en de benoeming door de Koning. Er is niet aangevoerd dat ook in hunnen hoofde er een gebrek aan sereniteit of onpartijdigheid zou zijn. In hunnen hoofde kan er eventueel alleen sprake zijn van een gebrekkige vergelijking van de titels en verdiensten, maar niet van een gebrek aan onpartijdigheid. Zoals verzoekster het zelf in conclusie formuleert voert zij eerder aan dat er geen correcte want partijdige vergelijking van titels en verdiensten is gebeurd. Wat dat aspect betreft, wordt verwezen naar hetgeen hierover is uiteengezet bij het tweede middel.

17. Het derde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 25 november 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Vera Wauters,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Vera Wauters **Geert Van Haegendoren**